

Szerkesztőség és kiadóhivatal: IV. ker., Kecskeméti-utca 6. szám (Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság).
Előfizetési árak: egész évre (két kötet) 8 forint; félévre (egy kötet) 4 forint; negyedévre 2 forint. *Egyes szám* ára 16 krajczár.

ÚJ FOLYAM. X. KÖTET.

5. SZÁM.

BUDAPEST, 1890. AUGUSZTUS 3.

Stanleyhez.

Vezérelj minket sötét Afrikádba,
Leírva szörnyű, vad vidékeket.
Mová tudásunk csillogó világa
Egy kis sugárt is alig hogy vetett.
Ott még állathoz közel van az ember,
Csodálkozunk is mindenkép azon,
Misz nálunk már — a műveltség mi' fegyver! —
Ember-neret nyer akárhány majom!

Bálványimádó, pogány nép az ottan,
A kit hitünk ígéje nem emel,
Elborzadunk: ó nálunk ez szokatlan,
Közöttünk nincsen ily istentelen.
Mert mi oltárt oltárza halmozunk fel,
Minket nem ér bosszúló Nemesis,
Nálunk, bár nincs más, csak bűn a kebelben,
Misz istent még az istentelen is!

Az ember ott még nem valóban ember,
Haza: szent neved csak homályban él,
Élég nekik, mi ösztönüknek ép kell,
Bölcsőjében sok lelkes érzemény.
De ó, minalunk, haza, szent neveddel
Úrérkedni mi dicsőség, mi fény!
Az ember itt már nem valódi ember,
Szíjában annyi lelkes érzemény...

Mily szörnyűség! ők emberhussal élnek,
Megutáljuk bennük saját fajunk,
Embert gyilkolni nálunk szörnyű véték,
Igaz, hogy van más, mivel jóllakunk.
Mi azt nem tesszük, művelődve szörnyen
Ezer tudásunk dicső fényinél:
Mert a lélek, szív, miket mi ölünk el,
Az emberhúsnál, tudjuk, többet ér.

Vezérelj minket sötét Afrikádba,
Leírva szörnyű, vad vidékeket,
Hol a szabadság eltető sugára
Alig dereng a rabszolgák felett.
Jobb a rabság, mely ezeket lenyomva
Fittos szabadságvágyakat nevel,
Mint e műveltség, hogyha vágyra kényszerít,
Rabszolga gyanánt — magát adja el!

Haan Béla.

A végzett földesúr.

Nevezetes dolog, hogy mikor még meg volt a nagy birtoka, nagy jövedelme, rendkívül demokrata volt, s egyszerűen, érthetően írta volt a nevét: *Éhenbögő Béla*, — most azonban, hogy végképen tönkre ment: ösiesen, nagyúrasan írja magát: *Éhen-Beögeő Balambér*.

Mert furcsa a magyar «dzsentr» esze-járása és szokása: mikor gazdak, ekvipázsos úr, akkor adja a demokratát, mikor meg szegény, gyalogos koldús: mindenképen demokratának akar látszani. Mikor mágnásokkal czimborálhatna, akkor cigányokkal iszik per-tü poharat, mikor meg nincs több egy ingénél s tényleg nincs más társasága, mint a lebu-jok czondra népe, akkor minduntalan előszámolja, hogy neki ez a gróf és grófné a kereszt-szülei, anyai ágon rokonságban van a Károlyi grófokkal, az ősapja Mohácsnál mint tábornok esett el, a hűgát egy báró-ivadék vette el és vitte el Ausztráliába, s általában ő maga egész a hét vezérig fel tudja vinni az eredetét. Egy szóval: épen megfordítva csinál mindent.

Épen ilyen volt a mi *Éhen-Beögeő Balambér* bátyánk is, a kinek érdemes lesz a históriáját elmondani, mert igen tanulságos (következésképp nem fog belőle okulni senki).

Kezdjük a tanulmányain, t. i. mondjuk el, hogy mi mindent *nem* tanult.

Persze: egész sorrendet itt nem írhatunk össze, azokból a tudományokból, a melyeket a professzorok neki előadogattak az alatt, míg ő az utolsó padban ferblizett, de egész röviden is el lehet azt mondani, hogy mit tanult hát: semmit.

Bámulatos ez, kérem, ha meggondolja az ember, hogy Balambér úrfi nadrágjának tizenhat évig nem volt egyéb dolga, mint az iskola-padon lapulni.

Vagy nem bámulna el azon mindenki, ha valakit tizenhat évig minden órában ki s be lökdösnének egy lekváros kádba s mégis, mikor végre kikerül a kádból, azt látnók, hogy nem ragadt arra a lekvárból semmi sem!

Ellenben, a mire senki sem tanította, azt pompásul megtanulta. Meglövöldözte sóval a béres fiát, paraszt gyerekekkel véresre pofozkodott, a békákat elevenen ketté repesztgette, vendégeknek suttymban a zsebébe köpdösött, kisasszonyokat olyan helyen csipkedett meg, hogy azok szégyenletükben majd sóbálványnyá váltak, — mikor meg legény-korát elérte, le-ferblizte magát az apját is, a bálokat szét-ugratta, száz gyertyát gyújtatott a kocsmában, száz üveg

bort tetetett hozzá, s azért, ha rá akart gyujtani, külön gyufát kért a koresmárostól, mert a száz gyertyáról ő rá nem gyujt, mivelhogy ő azt külön fizeti, s ha a féllábra állított cigányok valamelyike el találta magát nevetni az ilyen mókákon, azt ő úgy törölte nyakon, hogy az az istenadta mindjárt bögőnek nézte a prim-hegedűjét.

Mama és papa csak úgy kaczagtak az ilyenek hallatára: «hiába, zseniális egy fiu!»

És a zseniális fiú megtette azt a tust is, hogy egyszer csak feleséggel jött haza Bu'apestről.

Igen kaczkí, idres-bodros, tollas, pántlikás menyecske volt, a kit — mielőtt az Éhen-Beögeő Balambér felesége lett volna — úgy ismertünk a kávéházakban, hogy «Muczi». De csinos volt, tüzről pattant volt, hamis szemű volt. «Az isten is úri menyecskének szánta!» mondá Balambér és haza vitte.

Apa, mama ezen is jól nevettek. «Ember vagy Béla, vagyonod van elég, jól teszed, ha a szíved vonzalmát követed».

No aztán megtanította Balambér a feleségét lovagolni, négyes fogatot hájtani, vadászni, cselba löni (cigarettázni már régen tudott) s kisült, hogy az is egy «zseniális menyecske». Az egész vidék rajongott érte s a budapesti képes újságok is kiadták az arczképét, mint nevezetes sport-kedvelő hölgyét. (Az arczkép kiválóan jól sikerült: fekete czilinderben, fekete ruhában, a melyet a menyecske elől jó magasra felhuzott, hogy a csinos lovaglós-csizma is lássék — térdig.)

Persze, hogy a vendégek és dinom-dánom egymást érték Éhen-Beögeőéknél. Időközben az öreg Éhen-Beögeők is elkövettek egymás után egy egy zseniális dolgot, t. i. meghaltak s a fiatal Éhen-Beögeő és felesége még szabadabban érezték magukat a szép vagyonban.

Eleinte megtörtént vagy kétszer, hogy *Éhen-Beögeő* párbajt vívott a felesége miatt egyik-másik fiatal és «szemtelen» barátjával, később azonban úgy vélte, hogy nem «szemtelen» az, kár vele törödni s nem sokára más menyecskék miatt vívott párbajt, a kiknél őt találták «szemtelennek» a menyecskék férjei s ez így ment össze-vissza, kölcsönbe, mintha csak ez volna az élet rendje. Uram isten! hiszen holtra unnák magokat a gazdag úrak, ha ilyen apró mulatságokat nem szereznének maguknak.

Az Éhen-Beögeő-pár, a nélkül, hogy formasierően megegyezett volna, kezdett külön-külön, a saját

gusztusa szerint élni. Ez is úri szokás és igen praktikus: egyik sem vethet a másik szemére semmit, tehát soha sem fordulhat elő családi perpatvar.

Hej beh víg élet volt! «Hiszen ezt mindjárt így kellett volna kezdeni!» gondolta egyik is, másik is, — vagy talán el is mondták egymásnak, biz' én már nem emlékszem. Beh szép is az az egyetértés, mikor az egyik fél valahol Párisban, a másik meg valahol Nápolyban tölti a telet, a nyarat pedig egyik Tátrafüreden, a másik meg Svájcban — és soha azt sem kérdik egymástól, hogy «mikor jössz haza?» Ejh, akárki akármit mond, szép dolog úrnak lenni!

Éhen-Beögeők csak egyetlen-egyszer zördültek össze, de akkor aztán nagyon. Ez pedig úgy történt, hogy egyszer csak arra a hirre kellett haza futniok, hogy mindenüket licitálják.

De sőt mire hazaértek, már el is licitálták mindenüket. Ez több volt, mint a mennyit a menyecske szíve elviselhetett volna. Szerencsére volt egy kis vigasztalása, hogy még mindig elég csinos — és ezzel a vagyon-maradékával neki ment a világnak (még a férjének sem mondta meg, hogy hova?) Éhen-beögeő Balambér pedig felzónázott Budapestre, hogy majd a régi jó czimboráktól, a miniszterektől hivaltalt káp.

Nem kapott.

Hja, a miniszterek is emberek, tehát hálátlanok. Igen, ha a kataszteri hivatalok még léteznének. De már nem léteznek.

Éhen-Beögeő Balambér megrogygyant, összeesett emberré lett. Régi clókelősége jussán annyit birt elérni, hogy néhány éjjeli kávéházban a hazard-játékoknál kibiczkedik s ki-kiadnak neki a nagyobb kasszákból egy két hatost. Annak egy részét berakja a lutriba s várja, hogy mikor üti meg a ternót, mert még egyszer mindenáron nagy úr akar lenni, csak azért is, hogy bosszul álljon a minisztereken: nem fogja őket meghívni soha vadászatra és egyéb mulatóságokra.

Addig pedig nem lévén testével-lelkével hova lenni: az «Üstökös» könyörül meg rajta s beveszi őt állandó dolgozó-társának.

Iksz.

Ne higgye.

— Jaj, kisasszony, mikor így keringözünk, szeretnék egyenesen az égbe repülni.

— Oh, ne higgye, hogy a házasságok csak az égben köttenek.

Kitől örökölte?

Feleség. Jó kis fiú az a mi kis Lajoskánk! Valjon kitől örökölte a jó szívét?

Férj. Bizonyosan te tőled, mert az enyém még megvan.

A legeslegsötétebb Afrikában.

— Érzékeny história. —

Irta: **Mr. Staniczy Max**, angolból fordította: **Don Morgó.**

Minden jog fenntartva.

Egyetlen jogosított magyar kiadás.

I.

Koromsötét. Az ég sötét, a föld sötét, az emberek sötétek. — Később kezd világosodni, már csak olyan alizarin-tinta sötét van.

Nyalalu Csinpaulau, a Csinyalag-vámok ifjú, deli főnöke, sötét gondolatokba mélyedve elmerülve jár sötét sátrában.

— Oh Ilkácsku Palacsintácsku! Sötét szívemben mért gyújtád meg a szerelem kanóczát? Vagy ha már meggyújtád, — gyönyörű, duzzadt ajkaid mért nem olthatják szerelmi szomjamat?! Sovárgó szenvedélyem tüze a Nyiánza tó minden csepp vizét felszárítaná, s én száraz lábbal kelhetnék át a túlparti viskódba! — Ah! Óh! Uh! — és itt sötétben sóhajtott egyet.

— Miért is vagy te az Ugubugunduk gyűlölt főnökének felesége!? Most én vezethetnék sátramba, én, a csillagvámok főnöke, a rettegett Nyalalu Csinpaulau!

Ilyen, s hasonló gondolatok sötétítették el reggeli étvágyát, míg végre, mint a ki valamire elhatározta magát, — fogta nyilvesszejét, fülébe akasztá egy és fél méter átmérőjű réz-karikáit, s orrába húzta a vezérbotot, fejére pedig feltéve egy strucz farkát, — bösz léptekkel rohant a sötét Nyiánza tó felé.

II.

A nap már jól fönt járt az égen és most már csak olyan sötét volt, mint nálunk teljes nap-fogyatkozáskor, — midőn Zuhubungurdu, az Ugubugunduk marczone főnöke elhagyta éjsötét sátrát.

Neje: a bájos Ilkácsku Palacsintu, gyöngéden búcsúzott el tőle, s arca elsötétedett bánatában, mint a rosszul kisubiczolt vix-léder-czipő.

— Óh! Zuhubungurdu! Brühühü! Huhuhu! — Mikor látlak ismét?

— Ne légy bús, legsötétebb gyöngye a legeslegsötétebb Afrikának! Urad és parancsolód vissza fog jönni, a Nyiánza sötét habjaiból kihalászott zsákmánnyal, — még mielőtt az oroszlán déli ordítását hallatná! — s ezzel távozott.

... Ennek az érzékeny családi jelenetnek volt tanúja Nyalalu Csiupaulau, ki a sövény háta mögött várta be ellenfelének elvonulását.

A szép Ilkácsku Palacsintu még mindig könnyes szemmel nézett távozó férje után, midőn a sötétben, egy még sötétebb test hullott elébe a földre.

— Jésszus Mária!... kiáltotta volna erre, ha európai hölgy lett volna, — de így csak egyet rugott rajta és nyájasan ráordított:

— Ki vagy? Mi vagy? — Vagy úgy!? (Nem régen olvashatta Arany Jánost!)

Nyalalu Csiupaulau pedig megtapogatva szíve tájékát, a hol most már másodizben rugatott meg, sötét elszántsággal tárta fel szíve még sötétebb bánatát s térdén állva esengett szerelméért. És mivelhogyz:

«könnyen megterem — benn a szerelem!...» az ő szíve is, mint egy darab «központi tea-vaj», olvadni kezdett a lángoló szavak behatása és a sötétség leple alatt, — midőn egy ordítás, egy csattanás s végül egy puffanás hallatszik s a Csinyalagvámok deli főnöke, mint egy csapóval agyonütött légy elterült a földön!

A hirtelen visszatért Zuhubungurdu, egy evezőlapáttal, melyet a Nyiánza tón hagyott csónakjából, — agyonlapította a legsötétebb Don Juant!

A nap sötét felhőbe bújt, úgy, hogy még a legsötétebb Afrikában sem láttak ilyen sötétet.

A szellő pedig, mintha sötét dalt dudolt volna:

— Így jár, ki a legsötétebb Afrikában sötét szarvakat akar rakni a még sötétebb férjek legsötétebb homlokára!

A bortolvaj.

G... úr egy szöllöt vett árverésen, hol oly kegyetlen rossz bor termett, hogy a rabvallató csiger hozzáképest valódi nektárnak volt nevezhető.

Egy alkalommal egy társaságot hívott meg a szöllejében G... úr, hol ama meglepő felfedezést tette, hogy valami *bortolvaj* bejár a pinczébe és megdézsmálja a borait. Ezen felfedezését azonnal közölte a vendégekkel és hoszas tünődés után így szólt:

— Csak azt szeretném tudni, hogy ki az a gazember, a ki meglopja boraimat?

Mire a jelenvolt rendőrkapitány egy második Lecoque, egy valódi rendőr genie, miután megkóstolta a felhozott borokat a meggyőződés hangján így szólt:

— Bizonyára a volt szőlőnek gazdája a tolvaj.

— Hogy, hogy? Miből gyanítod azt, kérdé meglepve a gazda.

Mire a rendőr talentum így felelt:

— Hát csak úgy gondolom barátom, mert a régi gazda már megszokta ezt a rossz vinkót, hát

meg is tudja inni. Mert józan fővel nem lehet feltételezni azt, hogy valaki bort lopjon, a mit nem tud meginni. Azért ki van teljesen zárva az a lehetőség, hogy más hatolt volna be a pinczébe.

Aztán nyomozni kezdtek a tolvajt és kiderült, hogy csakugyan a volt gazdája a szőlőnek járt be a pinczébe bort lopni.

Mit szól ehhez a pesti detektiv főnök?

Kereskedői stylus.

T. Dörgei és Görbei úrakkal Budapest.

Kérem küldjön nekem postafordultával:

10 tuczat M, 2. nobles kendőt,

10 « MM, 3. « «

8 « grosgrain «

Epen bejött feleségem Milicza és azt mondta, hogy nem kell, hát kérem ne küldjön,

tisztelettel

Alexa Porticsevics.

Nagy vágy.

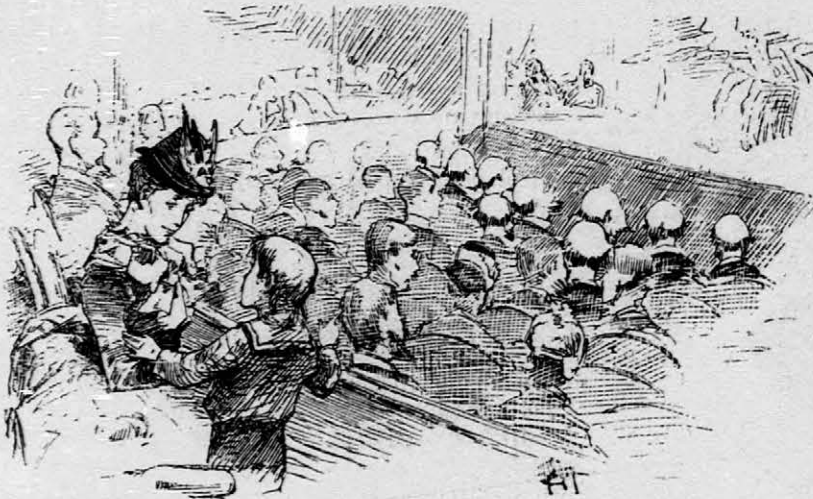

— Jaj kedves taticám, csak én már egyszer olyan nagy lennék, mint te.

— Minek?

— Akkor nem kellene iskolába járni és minden reggel megmosdani.

Jó a kopaszoknak.

- Hej, mamám, csak én is olyan kopasz lennék már, mint ezek a bácsik!
 = Minek volna az?
 — Hát akkor bizonyosan ott ülhetnék én is az első sorokban, mert akkor én sem előznék a hajammal.

Kivánjátok...

Kivánjátok a felejtést
 És rágodtok az emléken.
 Ne mondjátok nekünk ilyent,
 Édes urak, kérlek szépen.

Oh, a szív nem köleskása,
 A mely egyszer kél csupán ki!
 Nem hiszünk már a mesékben,
 Verselgesse őket bárki.

A legelső szerelemre
 A többiek sorra jönnek:
 Utolsónak tartod sorra
 S valamennyit az elsőnek.

Harmincz évig járja; aztán
 «A csalódott immár csaló».
 S a versekből nem marad meg
 Több csupán az, a mi való.

... Csak ha szeret ő: szeretjük
 Mink Idát meg Borbálát is.
 Persze nem egy szuszra s evvel
 Aztán sapiente satis —

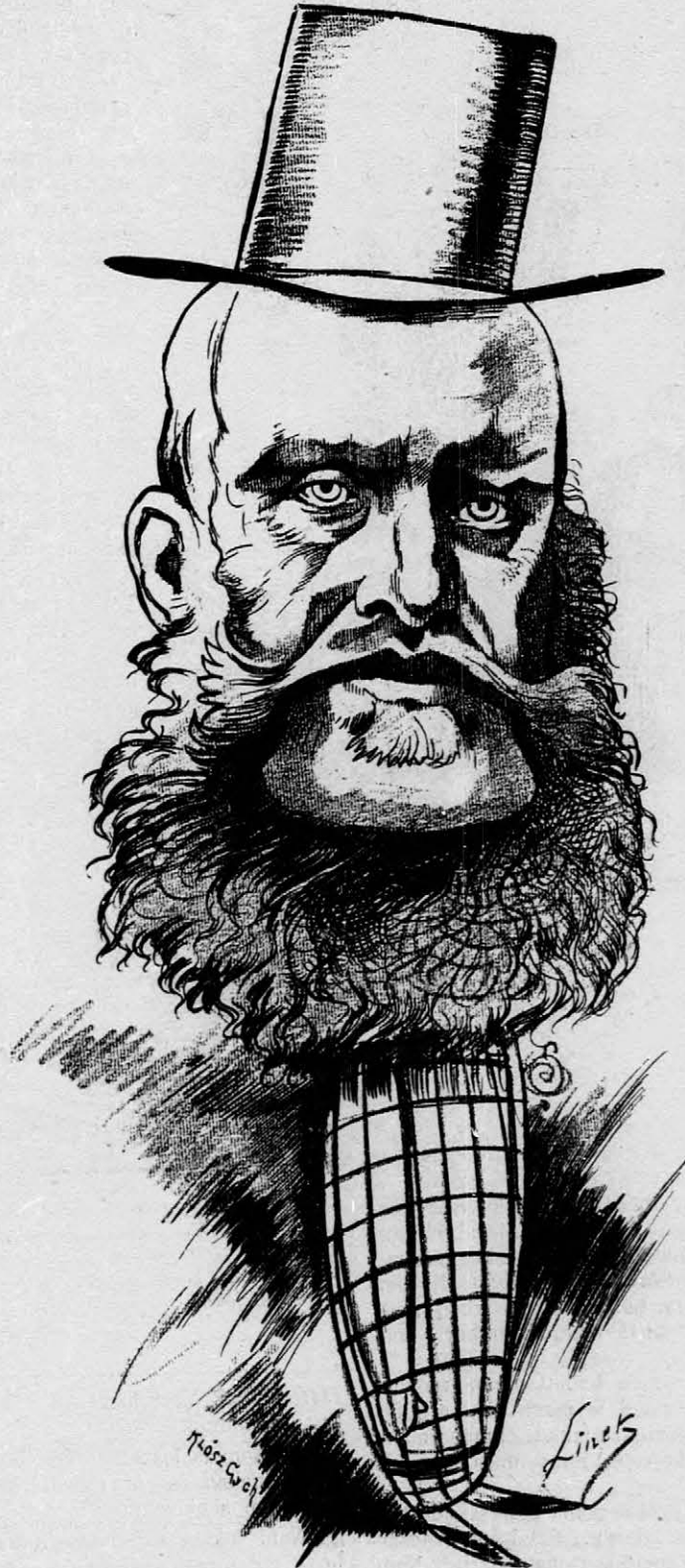
Révész Ernő.

Őszintén szólva.

- Az jutott eszembe Pikor úr, hogy Párisba költözöm. = No azt nem tanácsolnám. — Miért?
 = Őszintén szólva: Páris egy cseppet sem illenék a kegyed orrához.

HIRESEINK.

Báró Podmaniczky.

Hogy vitte ki a tervét Tóbiás úr?

Azt mondják, hogy a svábnak csak negyven esztendőskorában jön meg az esze.

Lisztelettel legyen mondva, hazugságnak tartom ezt az állítást. Mert én ismertem svábot, a kinek

Mis-más.

— Jute eszedbe, Gyula, hogy mennyire ki nem állhattál, mielőtt elvettél volna?
— Oh, ne juttasd eszembe azokat a szép időköt...

már harminczkilenc, sőt hogy többet mondják: már harmincznyolcz éve megérett a sütni valója. Én legalább azt vélem, hogy Vassermann Tóbiásnak, ha harminczkilenc éves korában nem is, de harmincznyolczadik esztendejében bizonyosan benőtt a feje lágya, habár ő több ízben nyilvánosan hangoztatta, hogy nálánál ostobább embert nem produkált még az anyaföld.

Ezt a kijelentését azonban nem kellett olyan nagyon komolyan venni. Annak is meg volt a maga oka, a miért Tóbiás úr néha ilyen nyilatkozatokra fakadt önmaga ellen. Legalább ő az okát abban kereste, hogy másodszer is megházasodott.

Pedig hát Vassermann Tóbiás nem panaszkodott a felesége szépsége ellen. Olyan derék, fiatal menyecske volt, hogy messze földön kereshették volna a párját. Nem is hívták másképen, mint «szép jegyzőné». Hanem hiszen éppen ez volt a baja Tóbiás úrnak is. Szörnyen féltette

mindenkitől; a mire különben alapos oka is lehetett, mert a menyecske még csak huszonkét esztendőskor volt, Tóbiás úr pedig ötvenszer élte meg a krumpli kapálást.

Azt azonban senki sem mondhatta a menyecskére, hogy talán kikapó lenne. Igaz, hogy sokan settengtek a csinos magyar menyecske körül, hanem hát Tóbiás úr nagyon könnyen kifogott a falusi Don Juánokon. Ha a község házához ment, egyszerűen rázárta az ajtót, zsebére vágta a kulcsot s aztán elégtlenül dörzsölte össze kezét.

— Így ni; most már nem férhet macska a galambhoz.

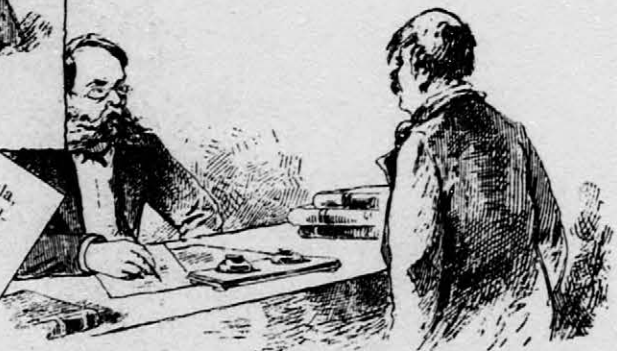
Természetes, hogy ezt az állapotot legelőször is a szép menyecske unta meg. Protestált is ellene eleget, hanem az mind nem használt semmit.

— De Tóbiám, hát megérdemlem én azt, hogy az falu kikaczagjon benünket? Inkább adj egy kötelet, hadd akaszam föl magamat.

— Csit! — mordult rá ilyenkor Tóbiás úr, köszönd meg, hogy ily becsben tartalak. Majd vége lesz!

Tóbiás úrban már rég forrott egy jó eszme, hanem nem érett még rá, hogy kivigyje.

Bukli Tamás komája, a kinek elbeszélte, nagyon helyeselte a tervét. Bizony legjobb is lesz az. Többet ér a

— Maga azzal van vödölve, hogy egy pár félcipőt lopott.
— Oh, kérem alásan, hiszen ha tudom, hogy rajta kapnak, és így is úgy is törvény elé kerülök, akkor legalább egy pár csizmát loptam volna, hogy érdemes lenne a tekintetes bíró úrnak az esettel bibelődni.

zárt ajtónál. Mert hiszen a hol egy kulcs van, oda másikat is tudnak csinálni.

— Nem is leszek többé bolond! — mondá Tóbiás úr, — nekem is van eszem! Megmutatom, hogy nem fog ki rajtam senkisé.

Nem sokára aztán megtudta a kis menyecske is, hogy mit forralt Tóbiás úr a buksi fejében.

Egy délután nagyon nyájas ábrázattal jött haza a község házához. Látszat rajta, hogy nagyon jó kedve van.

— No Zsófikám, — mondá kedélyesen megölelgetve a kis feleségét, — vége szakadt az eddigi állapotoknak.

A kis menyecske pedig durczásan vonogatta a vállait az ölelgetésre.

— Hagyjon nekem békét.

— Ej, ej no kedélyeskedett Tóbiás úr, — pedig hát tudom, hogy nem bánod te sem, ha egy kicsit szabadjára eresztelek. Hehehe! Van ám esze a Tóbinak!

A kis menyecske azonban olyan arczot vágott, a mi egyáltalában nem igen látszott bizonyítani Tóbiás úr ez utóbbi állítását.

— No látom, hogy nem hiszed. Pedig nem tréfálok. Jer ide, ülj le mellém; mindjárt megtudod te is.

Ezzel maga mellé ültette a feleségét s egy levelet vett ki a zsebéből.

— Hát tudod-é, ki írta ezt?

— Bánom is én, akári.

— No no, ne mondj ítéletet olyan hamar. Az öcsém fia írta, a Paul gyerek,

— Hát én azt se bánom!

— Nem bánod, nem bánod? hiszen nem mondok, hogy bánjad. De hát tudod-é, miért írta? Nos? — Hát azért, mert én kértem föl rá! Hehehe!

Ezzel újra egyet ölelt a feleségét, ki nem tudta megérteni, hogy ugyan mi kacagni való van azon, ha a Paul gyerek levelet írt? Bánja is ő; sohasem látta életében. Az is bizonyosan valami maffla lehet.

— Ttyhű! a Paul derék gyerek ám! — folytatá Tóbiás úr, — bizony derék gyerek! Már doktor jurisz! tudod? nagy szó az! Aztán most már készül az ügyvédi vizsgára.

— Ej, hát mit tartozik az én rám?!

— Hehehe! — kacagott ismét Tóbiás úr, — persze, hogy nem érted a dolgot! hanem mindjárt megmondok,

— Hát én meg tudtam, hogy a Paul gyerek haza készül, hogy legyen elég ideje tanulni. Nos, nem érted mégsem?

— Nem.

— No persze, nem is a ti eszetekhez való az, — válaszolá önelégülten Tóbiás úr, hanem hallgasd csak. Tudom, hogy nehezedre esik az én szigorúságom. De hát a kit szeretünk, meg is becsüljük. Ezentúl tehát megkíméllek. A Pault fölkértem, jöjjön mi hozzánk arra az időre, míg a vizsgára elkészül.

— De még csak az kellene, pattant föl a menyecske, — hogy kenyérpusztító jöjjön a házhoz. Ide nem jön!

— Ej no! hát ilyen szivtelen volna? Ennyire nem szeretné az unokaöcsédet? Hiszen még sohasem is láttad?

— Óh! — kiáltott fel a kis menyecske olyan kézmozdulattal, mi nem volt valami hizelgő a Paul gyerekre, — tudom, tudom!

— Csalódló, — mondá nagy indignációval Tóbiás úr, egy gavallér; tudod? Nem ilyen ugri füles, mint ezek a falusi kamaszok. No hát csak nyugodjál bele. A te kedvéért teszem. A Paul tanulni fog, s mindig ithon marad veled. No!... látod, többé aztán nem viszem el a kulcsot!... Hehehe!...

A kis feleség végre is beleegyezett a Tóbiás úr tervébe. Legyen hát, a mint akarja. Hadd őriztesse őt a Paul gyerekekkel. Még is csak türethetőbb állapot, mint zár alatt lenni.

— Látod, így szeretlek, — végezte be Tóbiás úr, — Paul mulatságos ember ám! Nem fogsz unatkozni. Aztán meg tudod, úgy is az a szándékom, hogy mint ügyvéd itt telepedjék le. A falu igen nagy; szükség van egy fiskálisra. De meg hát gyerekeink sincs; nem adott az isten! S aztán ő a legközelebbi örökösünk, — tevő hozzá sóhajtvá.

Tóbiás úr nagy ünneppel igyekezett fogadni unokaöcsését.

— Ki kell tenni magunkért, — mondá feleségének, — Pali úri ember, megszokta Pesten a kényelmet. A vendégszobában fog lakni. Aztán igyekezzünk, hogy ne legyen panasza a kosztra sem. Négy, öt hónapig lesz itt; addig nem fog kienni bennünket, ne félj.

Tóbiás úrnak igaza volt. Az unokaöcsése csinos fiatal ember volt. Nem látszott meg rajta, hogy unokaöcsése lenne. S a kis menyecske is úgy vette észre, hogy nagyon igaztalanul ítélte róla. Tudja az isten! még... még...

— No hát, mit mondtam? — kérde Tóbiás úr, mikor bemutatta neki az öcsését, — ugy-é derék fiú a Pali? Mi? Hehehe!... No hát kedves fiam, csak tedd kényelme magad, épen úgy, mintha otthon volnál. Erre lesz a szobád. Itt tanulhatsz nyugodtan. Aztán a feleségemet rád bízom; meg ne szöktesse valami falusi lurkó. Heheh...

— Jó jó, kedves Tóbi bácsi. Igyekszem kiérdemelni a vendégjogot. A kedves néni... az az, hogy bizony nem tudnám megmondani...

— Persze, hogy néné! Az én feleségem csak nem lehet nagyanyád? — vágott közbe Tóbiás úr, ki nem szerette, ha valaki észrevette a felesége és közte levő különbséget.

— No hát a kedves néni tudom nem fog panaszkodni ellenem. Én csendes vendég leszek.

A Pali gyerek aztán hozzá is kezdett már másnap a tanuláshoz. Kipakkolta a rengeteg sok könyvet, a minek a látásáról csak úgy szédült a Tóbiás úr feje.

— Hát ezt aztán mind meg kell tanulni?

— De meg bizony! mert máskülömben elhasalunk!

Tóbiás úr meg volt elégedve magával. Lám csak, milyen szépen sikerült a terve. A feleség egészen megszokta már a Pali, már nem is morog az ingyen kosztért. No hát nem is esuda; még is szabadabb így az élete.

Aztán milyen szépen megfér azzal a gyerekekkel. Úgy dédelgeti akár fia volna. Hmhm!... hát miért is ne lehetne? Az isten úgy sem áldotta meg őket gyermekekkel. Aztán úgy is az a terve, hogy mindenét ráhagyja. Már az aszszony is beleegyezett. Ha a Pali leterzi a vizsgát, ide hívja ebbe a faluba; aztán itt fog náluk irodát nyitni; aztán a menyecske mindig őrizet alatt lesz. Hehe! Hát most mondja már valaki, hogy Tóbiásnak nincs esze? Mi?

A tanulás e közben haladt csendesen. A szobája tele volt könyvekkel, mert hát nehéz is az az ügyvédi vizsga s aztán sok könyv kell hozzá. Hanem, hogy a kis menyecske segítségére miért volt szüksége Palinak, azt mi már nem tudjuk. Annyi tény, hogy mikor Tóbiás úr sokszor haza ment, hát a kis menyecskének mindig épen akkor akadt dolga a Pali szobájában. Rá is mordult sokszor keményen.

— Ugyan mit mászkálsz itt annyit? A Pali nem tud téled tanulni.

Hat hónapig tartott a tanulás; ennyi idő kellett hozzá, míg a rengeteg könyvet meg tanulta a Pali gyerek.

— No kedves bátyám, most már kész vagyok, mehetek. Köszönöm a szíveségét.

— Hanem aztán vissza gyere, ha levizsgáztál, mert itt már mindenki tudja, ki lesz a falu fiskálisa.

— Ha a kedves néni megengedi.

A kedves néni szemeiben egy édes mosoly villant meg, hanem azt csak a Pali vette észre.

— Mindig a legnagyobb örömmel látjuk, — mondá kezét nyújtva, — én hát sok szerencsét kívánok.

Egy hét múlva táviratot kapott Tóbiás úr a fővárosból. Pár szóból állott csak az egész.

«Kedves bátyám! A vizsgán elhasaltam. Ma indulok. Egy pár hóig még igénybe veszem szivességét Pali».

— Ejnye de restelem, — mormogá magában Tóbiás úr, — no de mindegy! Csak hadd jöjjön vissza; legalább nem lesz kitől félteni ezt a fiatal asszonyt. Hanem, — fordúlt a feleségéhez, sejtettem előre. — Megmondtam, ne lábatlankodjál annyit nála. Itt van ni! *Neked köszönheti az egész bukást.* Hát csak tartsd így a fejedet, hogy megmossa.

Csőregh Gyula.

Apró szeg.

* Némely iskolai vizsgálatnál s különösen némely úri diák vizsgálatánál eszembe jut az az adoma, mikor egyik vándorló legény azt kérdi a másiktól: «Találd ki, hány krajczár van a zsebembe s mind az *ötöt* neked adom».

*

* A napokban egy kövér urat láttam egy sovány lovon, No. — mondok. — ez az úr maga abrakolja magát, a lovát.

Dr. Morgó.

Ellentétes vágyak.

— Bella nagysád, jerünk vissza, mert nem szeretném, ha a papája meglepne itt benünket.
 = Nem szeretné? — én meg épen azt szeretném, tudja?

A kabalisztika csalhatatlansága.

Beállít az értékpapírüzletbe egy szürös atyafi és megvétel szempontjából a 48-as számú vöröskeresztsorsjegyet kéri. — Minthogy a kereskedőnek a kérdéses sorsjegy nem volt birtokában és mivel a vevő más számúakat nem akart megvenni, végre abban állapodtak meg, hogy a bankár be fogja azt szerezni.

A huzás előtt néhány nappal az atyafi birtokba jutott az értékpapírosnak és a bankár a kisorsolás alkalmával bámulattal tapasztalta, hogy épen a 48-as szám ütötte meg a főnyereményt.

Midőn az atyafi ismét, megjelent az üzletben, hogy

felvegye a pénzét, az üzlettulajdonos kérdést intézett hozzá: valljon honnan képzelte, hogy épen a 48-as fog nyerni?

— Hát voltaképen úgy történt a dolog «válaszolt az atyafi», hogy én rengeteg sok 7-est láttam álmodban. — A 7-es már egymagában is szerencsés numerus, ha összeszorozom őket még nagyobb a nyerés valószínűsége, ha az eredményképen kapott számú sorsjegyet megveszem. Tudvalevő dolog pedig, hogy $7 \times 7 = 48$.

Innen láthatjuk, a közmondás alaposágát: ostobának kedvez a szerencse.

Színházban.

Egy énekesnő próbálkozik, de nem valami jól sikerül neki.

— A mult esztendőben sokkal jobban viselte magát ez a kisasszony — mondja egy néző a szomszédjához fordulva.

— Engedelmet kérek, — felel a megszólított, — hiszen tavaly ez a kisasszony nem is énekelt itt.

— Azért mondom.

Ékes nyelvezet.

A szántódi állomásra robogott be a déli vaspályán egy tehervonat, hosszú vagonstort hozva maga után.

Az indóház előtt egy tabi csizmadia szájtátva nézi a berobogó vonatot, a melynek vége nem akart mutatkozni, aztán nagy csodálkozással összecsapva kezeit, felsőhajtott:

— Oh én szerelmes Jézuskám! de nagy *vonzalma* van ennek a vasutnak!!

BORKORCSOLYÁK.

Kerékpár-sport.

Tornyos Stefi. Angliában láttam egy gépet, mely *maga magától* is ment több mint ezer mértföldnyire és a mi a legcsodálatosabb volt benne, sohasem fordult fel.

Kaszás Pista. No ez még semmi. Nekem egy biciklim volt, melyet úgy idomítottam, hogy ha ez a gép egy zsidót látott, rögtön — *kirugott!*

A pörös eljárásnál a pörök gyakran akkor szünek meg, ha egyik vagy másik félnek oda itelt esküt az illető fél leteszi. A házasetben mind a két fél tartozik letenni az esküt, s ott csak az eskü letétele után kezdődnek meg a *pörök és pörlekedések.*

Ügyvéd. No Bagdi uram, hát a föld *sorjában* keregett meg?

Civis. Nem, in-stá-lom alásan, hanem a ház *erányában*

Kohnfi Arnold, diplomás testgyakorló-gyalogló, dagadt félpofával benyit egy jó barátjához:

— Mi lelte oz ábrázatotad? — kérdi ez utóbbi tőle.

— Semmi, — válaszoia amaz, — tegnap találkozik a Kaláber Izorral, o ki énnekem o legnagyobb ellenség. És ozt mondja nekem: te toknyos. Erre adtam neki egy pafon! úgy éljek!

— Ne esködözzél! Elhiszek neked. Oz o pofon, o mit te odtál üneki, meglátszik — *the rojtod!*

A dal hatása.

Hű lantjának hangzatára,
Megjelent a szép leány.
Bájos mosoly volt az ára
Holdvilágos éjszakán.

S mert a dalnak nem lett vége,
Nagyot tüszszent a leány.
Influenzát kapott tőle
Holdvilágos éjszakán.

Mátrai Jenő.

Magyarország 1000-dik éves fennállásának a nemzet által miképen leendő megünnepeletetése képezte a tárgyalás tárgyát egy társaságban. Kanyaró úr is belebeszél a szőnyegen forgó témába, de a *milleneum* szó semmiképen sem akart eszébe jutni, pedig minden áron «divatosan» és «rangosan» akarta az évezredet kifejezni. Azért gondolkodni kezdett és hamar eszébe jutott, hogy a tíz évet *decineum*-nak szokták mondani, nagy mohón tehát így szólt:

— Magam is szeretném megérni *Magyarország kilóneumát.*

Egy lóvasúti kocsiban egy tudós hirre arrogáló tanár összeveszett egy utazóval, a ki a tudós tanár urat *számárnak* nevezte a kalauz jelenlétében.

— Kalauz úr! — kiált a tanár úr a vezetőre, — jegyezze meg ezt kérem, maga lesz a tanum!

— Minek legyen tanútja?

— Hogy ezt elhiggyék nekem!

— Oh kérem: elhiszik azt a tanár úrnak tanú nélkül is!

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Szabó Endre.**

Tűzijátékok

tavaszi és más ünnepélyekre, könnyű és egyszerű mód szerint, bárki által kezelhető, legújabb minták s sokféle változatban, legolcsóbb gyári áron.

Szalády Antalnál Budapest, Andrásy-ut 86.

— Árjegyzék vidékre ingyen. —

Kerékpár sport értesítés.

100 drb Rover Safety valódi angol golyóágy és golyópédale megvétele folytán azon kellemes helyzetben vagyok ezeket mélyen tisztelt vevőimnek és a n. é. közönségnek darabonként 135 frtjával kezesség mellett adhatni. Nagy raktár mindennemű varró és kötőgépek és velocipédekben.

HERBSTER KÁROLY gépész,

Budapest, Károly-körút 3. sz.

Nyarálóba, fürdőbe utazóknak.

Indiai hintágy fák közé vagy szobában 4.50, 6.0, 10 ftig, nagy obu léccrel kifejtethető 0, 14, 20 frtig. Gyalo-stáh iz laposra osszított k nyeres ülésű szék, egy zersmind bot gyanú szoleál

Japáni nap-nyugó 80 krtól 15 frtig. **Kerti legyezők** 10 krtól 3 frtig. **Erős gyermek-kocsik** 6-15 frtig. Gyermekkosci egyszerűs mind bő cső 15-18 frtig

Az egészség fenntartásához tiszta üdítő szőlő- és nyereket könnyű bándás móddal a **dr. F. E. párisi tartós szódavíz készítő géppel** 2 4 6 8 10 buttel e- 7-9-11-13-15- frt Javitott csavar nélküli **szódavíz-gép** 1 1 1/2 2 2 1/2 3 4 literes 8 9-10-12-14-16- frt Egy csomag horkó és szóda fit 1.80. Önműködő **fagyalt-készítő** receptekkel 6 12 18 adagra 5.50 7.50 9.00.

Gyors vajkészítő gép a legtek letesebb fit 6.50, 10 0, 15 —. **Ezet- és olajtartó** 1-20 frtig. Villa és kanál salátához 40 krtól 2 frtig. Sodrony-étebo ito legyek ellen 40 krtól 1.50 krtig. **Paradicsom és gyümölcs prés** 80 krtól **Uj! Légmentesen ezárható befőttes-üvegek** 1/4-2 literes 28-85 frtig. **Kávafőző-gép** 4.8-10 frtig. **Palackdugaszok** 30-60 frtig. Wischin szobapadl máz 7) kr. Amerikai **ébresztő-óra** fit 3.60 **Vírահarmatosító** 40 kr Accordban hangot **nyákolom** 7-10 ft. Kerti útsor-nyelő olló 4.—. **Kézi mütáskát**—2) frtig. **Kézi koffer** 3-30 frtig. Váltáskát 3.50-15 frtig. Cs lveiben berendezett úttekeres 6-9 frtig. **Borotva-készlet** John H ifford késsel 7.—. Angol borotva 1.20-3.50 **Úri- és vadász-kulcsok** fit 1-5 60-ig. **Berendezett pínzetok** 6.7-15 frtig. Mentó boxer a me lényszében 1 ft. Erős lövésű kis tömörtormájú bulldog-revolver 7.50-9.50. Pontosan járó schweizeri erős zielek remoutor **zeberő** 6-9 frtig. Frotir-készülék 1 ft. **Fürdő-hőmérő** 50 krtól 2 frtig. Lapos ivópohár —40-1 frtig. Villanyozó-készülék izom gyengé-**GUMI**—-tek személyes oltalomra stb. Betegápolásra lövet-lecskendő 3-5 frtig. **Légyárna** 4.50-10.—. Anyaméh-fecskendő 2-5 frtig. **Önműködő szoptató üveg** 1 ft. Ösmert angol foggyógy 3 ft.

Sportkedvelők fiyelmebe angol **disznóbrnyereg** 15-35 frtig. Kettőszáru kantár 5-8 frtig. Zablá 1.80-3.50. Izsasz. 2.75-5.—. Nyereglekötő 2.50-3 ftig. Kengyel-szíjak fit 3-3.75-ig. Kengyelvasak 1.60-3.50. Sarkantyú felcsatolható 2.—. Ló-ídomitővessző rino-crost.örbél fit —60-2.50. Loháló legyek ellen egész lóra, párja 15.—. **Lószőrnyíró-olló** 3.40. Koc-

KERTÉSZ TÓDOR

BUDAPEST,
Dorottya-utca 1. sz.,
a „Kereskedelmi-bank“ épületében.

Hazánk legkedveltebb savanyúvize

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend

A MOHAI

ÁGNES

FORRÁS

Legjobb asztali- és udióttal Kifűnő vevőkatot tesz az emésztési zavarnak.

Ö fensége József főherczeg asztalán rendes italul szolgai. Friss töltésben mindenkor kapható.

Édeskuty L. udvari szállítónál Budapesten
Ugyiszintén minden gyógyszerárban, fűszerkereske-
désben és vendéglőben.

Ámp. párj. 7.5-15 frtig. Tartós bő gummi **soköpenyek** 10-12 frtig. **Alkalmi vétel vadász-fegyverek** leszállított ácon. **Horog-hal-uzat összes kelleke.** Összetelhető hasázbót 1-15 frtig. 12 darab horog mesterséges legyekkel 80 kr. Zsinórral ellátott horog —10-2 frtig. Bot-szék 4-8 frtig. Kés, kavál, villa egyben 1.80-4.50. Lapos zabnapóra iránytűvel 1.—.

Vendégülösöknek lignum-sanctum kuglizó-golyók

9 9 1/2 10 10 1/2 11 11 1/2 12 12 1/2 13 13 1/2 ctm átm.

1. 1.30 1.50 1.70 1.90 2.15 2.30 2.50 2.70 2.85

E. y. készlet szokásos na y águ keményfából tartós **kuglizó-bábók**

2.50. **Papir-léghajó** —60-

1.50 krig. **Női kuglizó** gész szűk

udvaroa is felállítható, egy készlet

bábók, golyó, zsinórral és kapcsokkal

fit 5.25. **Kerti flobert-pu-ka**

7-20 frtig. Vas-cé tábla kiugró

böhóc cza fit 2-8 itig **Színes**

papirlampionok kert k kiváló

gólás. és díszítésére 15-60 krig.

Erős dugasz-

huzó —30-2 frtig. **Palackdugaszoló** fit 1.40.

Biztonsági borlehuo gummicso 2.70-3 frtig. Kulcsal

elzárható hordócsap 1-2 frtig. **Hydraulikus hordó**

szád szesz italok megromlása ellen 1 ft. **Kerti**

szertya-tartó üveggel fit 1, 2.30. Teljes torna-

Mulattatásul és a test edzésére. készlet 8.50.

Gyermek-hinta 3-6 frtig.

Mészokótl 6 frt Trapez fit

4-4-60 krig. Kötél karikákkal

4.10-4.9). Kötélhágcsó fit 5,

7.—. Tor azolyó kilója 30 kr.

Tornaezpít 1 30 kr. **Két**

vívő-készlet fit 23.50.

Sulyos athleta-bot 2-5 frtig. **Uj acéldrót karizom**

erősítő 3, 6 12 ft. **Uszó-öv** 7 ft. **Tartós croquet-**

játék 9-20 frtig. **Lawn-Tennis** szabadbani

társasjáték 55-1 0 frtig. **Labdadobó** társasjáték párja

1.50-6 frtig. **Gummi labda** 15 krtól 1.50-ig. **Karika-**

játék 12 pár fit 1.60. **Occarina** iskolával —70-1.90

krig. **Háromkerékű erős velociped** fuknak 8-15

frtig.

Községi előljáróknak. Tartós réz oldalú dob

2 kulcsal 7-12 frtig. **Postakürt** 2 ft.

Ejjeli ör sip és kürt 1-8 frtig. **Marha-**

érvágó 2.40-5.50. **Marha- és löklystir**

4 ft. **Trókár két csóvel** 2.50.

Bikaor-karika —63-1 frtig. **Birkaköltő-**

tű —80-1 frtig. **Birka- és malacrfül**

bélvegző fogó 3.75. 4.50

Dohányzóknak. Hóvdon papir 100 darab 25 kr.

Húvely tömő —.30-1 frtig. **Autos-**

mat cigarettá készítő és dohány-szelencze 2 ft.

Száraron szívó csatornás fapipa 1.20. **Gózpispárz-tisztító**

1.80. **Kanócaos gyufatartó** 85 kr. **Dohányszita** 1.50.

Méhészeti segédesszközök. **Uj aranyozó**

melylyel clavult tükör-rámát, szobrot stb. mosható **ujj**

aranyozhatni, üvege csettel 80 kr.

Meg nem felelő tárgyat vissza vess

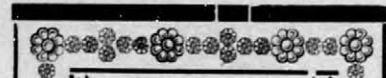

HIRDETÉSEK

az „Üstökös“ részére felvételt-
nek kiadóhivatalunkban

* BUDAPESTEN *

Kecskeméti-utca 6.

Az

Üstökös előzetési ára:

negyedévre 2 frt,

félévre 4 »

egész évre 8 »

AZ
ÜSTÖKÖS

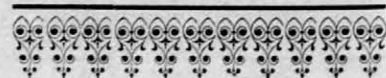
ez évi összes számai

megrendelhetők a ki-

adóhivatalban

Kecskeméti-utca 6.

(Árak a rendesek.)

Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság Budapest, Kecskeméti-utca 6. — Klósz Gy. chemigrafiája.